

LBDIS

We know  
books

care  
îți dărea  
să fie

# Cățelușă iepurăș

Bella Swift



**LITERA**  
București



## Cuprins

Capitolul unu	7
Capitolul doi	23
Capitolul trei	39
Capitolul patru	59
Capitolul cinci	75
Capitolul șase	91
Capitolul șapte	105
Capitolul opt	121
Epilog	137



## Capitolul unu

Soarele se revărsa prin fereastra bucătăriei în timp ce familia lui Peggy, cățelușa din rasa mops, își mânca micul-dejun. Ca de obicei, cățelușa stătea așezată lângă scaunul lui Chloe, cu ochii ei mari și căprui ridicați rugător spre fetița cârlionțată. Peggy îi iubea pe toți membrii familiei, dar Chloe era

prietena ei specială. Și cea mai dispusă să-și împartă cu ea micul-dejun!

Peggy scânci ușor și dădu din coada ei răsucită. Chloe îi întinse pe furiș pe sub masă o bucată de bacon, iar cățelușă o înfulecă imediat. *Miam!*

– Te-am văzut! o dojeni tata pe Chloe, privind-o pe deasupra tabletei. Știi că n-ar trebui să-i dai de mâncare lui Peggy pe sub masă.

– De ce nu? protestă Peggy.

Baconul prăjit era *muuuult* mai bun decât mâncarea pentru câini! Însă familia ei nu auzi decât lătrături. Oamenii nu pricep limba câinilor.

– Dar tu și mama spuneți mereu cât de important e să împarți, răspunse Chloe, zâmbindu-i cu îndrăzneală tatălui său.



În orice caz, nu mă pot abține. Peggy e așa de drăgălașă!

Sora mai mică a lui Chloe, Ruby, își coborî ochii spre cățelușă și începuseră să-o alinte.

– Cine-i cea mai drăguță cățelușă din lume? O fi Peggy? Da, ea e!

Finn, fratele mai mare al lui Chloe, își folosi telefonul pentru a face un prim-plan cu fața lui Peggy.

– O să-i zic #mutrademops, spuse el, distribuind fotografia pe rețelele sociale.

Cățelușa oftă fericită. Îi plăceau la nebunie zilele de weekend, când toți cei trei copii erau acasă. Tata își lăsă jos tableta și zâmbi.

– Vești bune! Conform prognozei meteo, o să fie soare tot weekendul. Am o mulțime de treabă în grădină. Au început să răsară verdețurile de primăvară, dar aș vrea să plantez niște morcovi și fasole verde.

– Ador primăvara! exclamă Chloe. Îmi serbez ziua și pe urmă vine Paștele!

– De fapt, interveni mama, sorbindu-și cafeaua, anul ăsta Paștele e primul.

– Dar anul trecut ziua mea a fost înaintea Paștelui, spuse Chloe.

– Paștele nu vine în aceeași zi în fiecare an, toanto! zise Finn.

– Anul ăsta ziua ta e în săptămâna de *după* Paște, explică tata.

– Asta îmi amintește, spuse mama, că vreau să pregătesc niște chifle dulci pentru cafenea, dar mă gândesc să încerc câteva arome interesante.

Mama deschisese de curând o cafenea prietenoasă cu câinii, numită „Animăluțe și ceșcuțe“.

– Vreo idee?

– Cu aromă de bacon afumat! lătră Peggy, deși, bineînțeles, mama n-o înțelese.

Cafeneaua era potrivită pentru căței, așadar Peggy considera că și gustările ar fi trebuit să fie la fel!

– Chifle-unicorn, sugeră Ruby.

– Interesant... răspunse mama.

– Ar trebui să faci unele picante, zise Finn, picurând niște sos iute peste ouăle jumări.

În ultima vreme, băiatul adăuga sos extrapicant în toate mâncărurile. Chloe îi spusese lui Peggy că Finn proceda așa deoarece i se părea că asta îl face să pară dur.

– Scârbos, zise Chloe, strâmbând din nas. Nimeni nu vrea să mănânce o chiflă din cauza căreia îți lăcrimează ochii. Fă unele cu trei feluri de ciocolată: albă, cu lapte și neagră. Mmm...

– Toate ideile sunt grozave, spuse mama. O să le încerc azi.

– Te ajut eu! se oferi nerăbdătoare Ruby.

– Pot să mă duc cu bicicleta acasă la Ellie? întrebă Chloe. Ne-a invitat pe mine și pe Hannah ieri, când eram la școală. Zicea că vrea să ne arate ceva palpitant.

– E în regulă, spuse mama. Despre ce crezi că e vorba?

– Ooh! Poate și-a luat un unicorn! exclamă Ruby.

– Da, sunt sigur că asta e! zise Finn, dându-și ochii peste cap.

– Eu și Hannah am încercat s-o convingem să ne dea un indiciu, spuse Chloe. Dar n-a făcut decât să miște misterios din nas.

– Poate vă dădea de înțeles că miroșiți urât, râse Finn.

– Tu ești ăla care pute! răspunse Chloe, dându-i un brânci fratelui său.

Picioarele tale miros ca un amestec de brânză mucegăită și pește putrezit.

– Ok, ok, ajunge! interveni tata. Azi mi-ar prinde bine puțin ajutor în grădină. Se oferă cineva voluntar?

Finn strânse din umeri.

– Te ajut eu.

Chloe izbucni în râs.

– Asta o să te facă și mai împutit!

Mai târziu în acea dimineață, Chloe și Peggy merseră în garajul plin ochi cu biciclete, sănii și cutii pentru depozitare. Mai erau acolo un banc de lucru, unelte atârinate în cuie pe un perete și, alături, un morman de scânduri din lemn.

În vreme ce cățelușa adulmeca prin garaj, Chloe dădu la o parte o piscină gonflabilă și scoase la iveală o bicicletă

verde, ruginită, acoperită cu abțibilduri decolorate în formă de dinozauri. Fata curăță pânzele de păianjen care se formaseră pe cadru și împinse bicicleta afară din garaj. Încălecă șaua și se încruntă.



– Probabil că am crescut peste iarnă.

Chloe încercă să înainteze pedălând, însă bicicleta abia dacă se clinti. Cauciucul din față era la fel de turtit ca nasul lui Peggy! Fata se dădu jos și oftă.

– E spart.

Peggy o urmă cu pași mărunți pe Chloe, în vreme ce aceasta intra pe poartă în grădina din spate. Florile de primăvară, cum ar fi narcisele galbene ca lămâia și brândușele de un mov aprins, colorau răzoarele. La capătul grădinii se afla mândria și bucuria tatei: straturile de legume. Din brazdele ordonate răsăreau mlădițe verzi, atent însemnate cu etichete albe.

– Tată, strigă Chloe, îndreptându-se către locul în care lucrau tata și Finn,